

**REGIONALNY DYREKTOR
OCHRONY ŚRODOWISKA
W KRAKOWIE**

OP-I.610.1.20.2014.2017.KG/PWa

URZĄD GMINY
JERZMANOWICE-PRZEGINIA
DZIAŁNIEK PODMANY

Wpł.
dnia 20.07.2017

L. dz. 8155 zał. 1
podpis J. Jędrzejko

15
p. J. Kasparyk
21.07.2017

A. Brożek
21.07.2017

Kraków, 18.07. 2017 r.

Wójt Gminy Jerzmanowice – Przegonia

Na podstawie art. 13 ust. 3a, art. 16 ust. 7, art. 30 ust. 3 w związku z art. 2, art. 3, art. 4 ust. 1 i 2 i art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2016 r., poz. 2134), w związku z Uchwałą nr XV/247/11 Sejmiku Województwa Małopolskiego z dnia 28 listopada 2011 r. w sprawie Parku Krajobrazowego Dolinki Krakowskie, a także w związku z Rozporządzeniem Wojewody Małopolskiego z dnia 17 lipca 2003 r. (Dz. Urz. Woj. Małop. Nr. 199, poz. 2477) w sprawie rezerwatu przyrody Dolina Szklarki, w odpowiedzi na pismo Wójta Gminy Jerzmanowice-Przegonia znak: IR.6720.1.3.2017.AB z dnia 28 czerwca 2017 r. (data wpływu: 29.06.2017 r.) w sprawie uzgodnienia projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Jerzmanowice – Przegonia,

odmawiam uzgodnienia

projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Jerzmanowice – Przegonia.

UZASADNIENIE

Wójt Gminy Jerzmanowice-Przegonia pismem znak: IR.6720.1.3.2017.AB z dnia 28 czerwca 2017 r. (data wpływu: 29.06.2017 r.) ponownie zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie z wnioskiem o uzgodnienie projektu studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Jerzmanowice – Przegonia, z uwagi na lokalizację obszaru objętego projektem studium w granicach Parku Krajobrazowego Dolinki Krakowskie oraz jego otuliny, rezerwatu przyrody „Dolina Szklarki” oraz obszaru mającego znaczenie dla Wspólnoty Dolinki Jurajskie PLH120005.

Park Krajobrazowy Dolinki Krakowskie jest obszarem chronionym ze względu na szczególne wartości przyrodnicze, krajobrazowe i kulturowe. Celem jego utworzenia jest zachowanie, popularyzacja i upowszechnianie tych wartości w warunkach racjonalnego gospodarowania, zgodnie z zasadami rozwoju zrównoważonego.

Otulinę Parku Krajobrazowego Dolinki Krakowskie wyznaczono w celu zabezpieczenia terenu parku przed wynikającymi z działalności człowieka zagrożeniami zewnętrznymi dla walorów

przyrodniczych i krajobrazowych parku (art. 5 pkt 14 ustawy o ochronie przyrody). Za zagrożenie zewnętrzne, uznaje się „czynnik mogący wywołać niekorzystne zmiany cech fizycznych, chemicznych lub biologicznych zasobów, tworów i składników chronionej przyrody, walorów krajobrazowych oraz przebiegu procesów przyrodniczych, wynikających z przyczyn naturalnych lub z działalności człowieka, mających swoje źródło poza granicami obszarów lub obiektów podlegających ochronie” (art.5 pkt 29 ustawy o ochronie przyrody). Zatem za zagrożenie zewnętrzne dla parku krajobrazowego można uważać także presję urbanistyczną na tereny cenne pod względem przyrodniczym i krajobrazowym leżące w obszarze jego otuliny. Definicja ta nie wskazuje, że „czynnik” musi oddziaływać na przyrodę bezpośrednio. W związku z tym interpretacja przepisu art. 5 pkt 29 w związku z art. 16 ust.2 i art.5 pkt 14 ustawy o ochronie przyrody, powinna być rozumiana szerzej, i za zagrożenie zewnętrzne dla zasobów przyrodniczych, w tym dla walorów przyrodniczych parku krajobrazowego należy uznać nie tylko czynniki oddziałujące bezpośrednio na przyrodę parku, ale także te działające pośrednio, które mogą w konsekwencji prowadzić do zniszczenia chronionych w parku wartości przyrodniczych.

Rezerwat przyrody „Dolina Szklarki” to rezerwat leśny o powierzchni 46,69 ha, który został utworzony w 1989 roku. Położony jest na wschodnim zboczu Doliny Szklarki między Jerzmanowicami a Szklarami. W rezerwacie ochronie podlegają różnorodne zespoły buczyn, jaworzyna górska, grądy oraz murawy kserotermiczne i naskalne. Na terenie rezerwatu znajdują się liczne, wychodnie skał wapiennych zbudowanych z wapieni górnej jury.

Obszar mający znaczenie dla Wspólnoty Dolinki Jurajskie PLH120005 został zatwierdzony przez Komisję Europejską decyzją z dnia 13.11.2007 r. Obszar ten utworzono w celu ochrony siedlisk przyrodniczych (**murawy kserotermiczne, wapienne ściany skalne, niżowe i górskie łąki użytkowane ekstensywnie, torfowiska alkaliczne, ciepłolubne buczyny storczykowe i in.**) oraz 4 gatunków nietoperzy (**podkowiec mały, podkowiec duży, nocek orzęsiony, nocek duży**), a także 1 gatunku storczyka. Ochrona tych siedlisk i gatunków polega na utrzymaniu właściwego stanu ich zachowania, czyli powierzchni oraz struktury i funkcji siedlisk przyrodniczych, utrzymaniu wielkości populacji oraz powierzchni i jakości siedlisk występujących tam gatunków zwierząt (np. utrzymanie areału łąk poprzez rezygnację z zalesień oraz zmiany klasyfikacji na grunty orne, budowlane itp., zapobieganie niekontrolowanemu ruchowi turystycznemu oraz ograniczenie w określonych miejscach rozwoju budownictwa).

Dwie poprzednie wersje projektu studium były już przedmiotem uzgodnienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie w 2014 i w 2015 r.

Pismem znak: znak OP-I.610.1.20.2014.MMr z dnia 6 listopada 2014 r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Krakowie odmówił uzgodnienia projektu Studium z uwagi na fakt, że proponowany w nim sposób zagospodarowania gminy zagrażał wartościom przyrodniczym Parku Krajobrazowego Dolinki Krakowskie, a także mógłby spowodować naruszenie zakazów obowiązujących w Parku. Ponadto przedłożona wówczas dokumentacja uniemożliwiała jednoznaczne określenie terenów, na których proponowano zmianę sposobu zagospodarowania, co w zasadzie powodowało brak możliwości przeprowadzenia właściwej oceny wpływu ustaleń dokumentu na obszary Natura 2000, rezerwat przyrody oraz park krajobrazowy wraz z otuliną, położone w terenie objętym studium.

Następnie pismem znak: OP-I.610.1.20.2014.KG.AD z dnia 3 grudnia 2015 r. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Krakowie odmówił uzgodnienia przesłanego ponownie do uzgodnienia projektu Studium wskazując, iż będzie on zagrażał wartościom przyrodniczym Parku Krajobrazowego Dolinki Krakowskie, a realizacja jego ustaleń spowoduje naruszenie zakazów obowiązujących w granicach tego

Parku, a także może mieć negatywny wpływ na przedmioty ochrony rezerwatu przyrody „Dolina Szklarki” i obszaru Natura 2000 Dolinki Jurajskie PLH120005.

Analiza obecnie przedłożonych materiałów planistycznych wykazała, że projekt studium pomimo wcześniejszych negatywnych stanowisk Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie, został skorygowany jedynie w niewielkim stopniu i nadal wyznacza tereny inwestycyjne w obszarach cennych pod względem przyrodniczym i krajobrazowym. Znaczna część nowych terenów zabudowy wyznaczona została w terenach otwartych (pól, łąk, zadrzewień i ostańców skalnych), rolniczych, w strefach źródliskowych (tereny źródliskowe Czubrowki, Szklarki i Będkówki), w oderwaniu od skupionej zabudowy istniejących miejscowości, na wzniesieniach, ciągach, punktach i przedpolach widokowych. Niektóre nowe tereny budowlane zostały wyznaczone w granicach obszaru Natura 2000 Dolinki Jurajskie PLH120005 oraz w jego bezpośrednim sąsiedztwie a także w sąsiedztwie rezerwatu przyrody „Dolina Szklarki”. W stosunku do poprzednio uzgadnianej wersji dokumentu ilość terenów budowlanych uległa nieznacznemu ograniczeniu, przy czym należy zauważyć, że wprowadzone modyfikacje strefy urbanizacyjnej dotyczą również terenów, które nie były dotychczas przedmiotem odmowy uzgodnienia przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Krakowie.

Należy wskazać, że największa ingerencja w tereny strefy przyrodniczo-krajobrazowej dotyczy miejscowości: Czubrowice, Łazy i Jerzmanowice. Wyznaczenie w przedłożonym projekcie Studium nowych terenów pod zabudowę mieszkaniową we wsi Czubrowice (w szczególności pas terenów przeznaczonych pod zabudowę – M2 – biegnący na wschód od centrum wsi), a także terenów w sąsiedztwie Rezerwatu przyrody „Dolina Szklarki” czy w obrębie wsi Jerzmanowice – Kolonia Wschodnia i Kolonia Czołowa – częściowo w granicach obszaru Natura 2000 Dolinki Jurajskie PLH120005, jest niezgodna z celami ochrony Parku Krajobrazowego „Dolinki Krakowskie” oraz będzie miała negatywny wpływ na przyrodę rezerwatu przyrody Dolina Szklarki oraz na przedmioty ochrony obszaru Natura 2000 Dolinki Jurajskie PLH120005 oraz jego integralność, a także spójność sieci obszarów Natura 2000. Zabudowa nowych terenów wyznaczonych w projekcie studium w Łazach może przyczynić się do nasilenia presji związanych z działalnością człowieka, zarówno na rezerwat przyrody, jak i obszar Natura 2000 (penetracja terenów objętych ochroną przez ludzi i zwierzęta oraz związane z nią niszczenie siedlisk, zaśmiecanie, zdeptywanie, zagrożenie synantropizacją). Takie oddziaływanie może skutkować obniżeniem różnorodności biologicznej obszaru. Ponadto proponowana w studium zabudowa zlokalizowana jest częściowo w obszarze projektowanej otuliny rezerwatu. Wprowadzanie zabudowy w bezpośrednie sąsiedztwo rezerwatu przyrody Dolina Szklarki oraz obszaru Natura 2000 Dolinki Jurajskie PLH120005, a w części nowych terenów budowlanych również w granice ww. obszaru Natura 2000 jest niedopuszczalne, z uwagi na wybitne walory przyrodnicze i krajobrazowe omawianego terenu i doprowadzi do pogorszenia integralności obszaru Natura 2000 i jego powiązań z innymi obszarami.

Należy pamiętać, że zgodnie z art. będzie z art. 33 ustawy o ochronie przyrody, „Zabrania się, z zastrzeżeniem art. 34, podejmowania działań mogących, osobno lub w połączeniu z innymi działaniami, znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000, w tym w szczególności:

1. pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000 lub
2. wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000 lub
3. pogorszyć integralność obszaru Natura 2000 lub jego powiązania z innymi obszarami”.

Jednocześnie zgodnie z zasadą przezorności wynikającą z art. 191 ust. 2 Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. U. UE C 115/47 z 09.05.2008) [dawniej artykuł 174 ust. 2 Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską] w przypadku planów mogących oddziaływać na obszary Natura 2000, w chwili

wydawania decyzji zatwierdzającej dokument, organ administracji nie może mieć żadnych wątpliwości, że ujemne skutki nie wystąpią. Obowiązek stosowania zasady przezorności potwierdza orzecznictwo Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości (por. wyroki ETS w sprawach: C-239/04, C-127/02), zgodnie z którym wykazanie braku negatywnego wpływu na obszar chroniony to warunek konieczny dopuszczalności planu lub inwestycji.

Należy wskazać, że obszar znajdujący się pomiędzy wsią Czubrowice i częścią wsi Jerzmanowice-Kolonia Zachodnia jest jednym z nielicznych tak rozległych, otwartych terenów o cechach charakterystycznych dla krajobrazów jurajskich wybitnych nie tylko w skali Parku Krajobrazowego Dolinki Krakowskie ale również w skali całego kraju. Wprowadzanie na ww. obszar pasa z zabudową mieszkaniową spowoduje jego podział na dwie części co w rezultacie doprowadzi do utraty cennych walorów otwartego krajobrazu kulturowo-przyrodniczego. Dodatkowo wprowadzanie na ww. terenie jakiegokolwiek zabudowy doprowadzi do powstania negatywnej i obcej dla tego terenu dominanty krajobrazowej w postaci brył budynków.

Obszary rozciągające się pomiędzy częściami wsi Jerzmanowice-Kolonia Wschodnia i Kolonia Czołowa są niezmiernie cenne ze względu na występujące tu liczne skupiska ostańców skalnych, w tym najwyższą na terenie Jury Krakowsko-Częstochowskiej Skalę „502”. Obszar ten powinien pozostać otwarty i dostępny dla mieszkańców i turystów, bez możliwości wprowadzania jakiegokolwiek zabudowy w celu zachowania charakterystycznych dla Parku Krajobrazowego Dolinki Krakowskie krajobrazów jurajskich także licznych powiązań widokowych.

Wyznaczanie terenów inwestycyjnych w oderwaniu od istniejącej skupionej zabudowy sołectw jest **niezgodne z celami** ochrony parku krajobrazowego, określonymi w uchwale nr XV/247/11 Sejmiku Województwa Małopolskiego z dnia 28 listopada 2011 r. w sprawie Parku Krajobrazowego Dolinki Krakowskie (Dz. Urz. Woj. Małop. z 2011 nr 583, poz. 6624), do których należą:

- *ochrona walorów krajobrazowych* poprzez zachowanie otwartych terenów krajobrazów jurajskich, ochronę przed przekształceniem terenów wyróżniających się walorami estetyczno – widokowymi;
- *społeczne cele ochrony*, realizowane m.in. poprzez racjonalną gospodarkę przestrzeni i hamowanie presji urbanizacyjnej;
- *ochrona wartości przyrodniczych* m.in. poprzez ochronę naturalnej różnorodności florystycznej i faunistycznej, zachowanie naturalnych i półnaturalnych zbiorowisk roślinnych, ze szczególnym uwzględnieniem roślinności kserotermicznej, torfowiskowej oraz wilgotnych łąk, a także zachowanie korytarzy ekologicznych.

Należy podkreślić, iż w procesie oceny wpływu postanowień konkretnego dokumentu strategicznego istotne są także cele, jakie legły u podstaw powołania do życia określonej formy ochrony przyrody. Zgodnie ze stanowiskiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie organ uzgodnieniowy w zakresie swojej właściwości powinien rozważyć czy planowane zagospodarowanie terenu we wskazanym zakresie nie pozostaje w sprzeczności z celami, dla których utworzono daną formę ochrony przyrody (wyrok WSA w Warszawie z dnia 2 października 2009 r., IV SA/Wa 667/09). Ponadto warto przytoczyć fragment wyroku WSA w Warszawie z dnia 3 października 2007 r., w którym mowa: „wszelka działalność inwestycyjna, w tym także zabudowa zagrodowa wywiera negatywny wpływ na środowisko. Przyszłe szkodliwe jej oddziaływanie powinno być eliminowane już na etapie warunków zabudowy (...)”. Natomiast Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 2 lutego 2007 r. podniósł, że: „zabudowa danego terenu niewątpliwie jest czynnikiem wpływającym na dany krajobraz, stąd wprowadzanie zakazu zabudowy danego terenu mieści się w zakresie, którego dotyczy art. 5 pkt 8 ustawy o ochronie przyrody („ochrona krajobrazu, polega na zachowaniu cech charakterystycznych danego krajobrazu”)”.

Należy wskazać, że w wyniku analizy ustaleń projektu studium w świetle obowiązującej od 11 września 2015 r. *ustawy o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu* (potocznie zwanej *Ustawą krajobrazową*) stwierdzono, że planowany w studium sposób zagospodarowania większości nowych terenów zlokalizowanych zarówno w Parku Krajobrazowym Dolinki Krakowskie, jak i jego otulinie jest szkodliwy dla zachowania krajobrazu otwartych terenów rolnych oraz miejsc cennych krajobrazowo, pełniących funkcję przedpola widokowego dla ostańców skalnych. Należy pamiętać, iż ta negatywna ocena zamierzeń planistycznych, odnosi się do wybitnej w skali Polski przestrzeni krajobrazowej i przyrodniczej Jury Krakowsko – Częstochowskiej, której wyjątkowy charakter, o ponadprzeciętnych walorach estetycznych, wynika ze szczególnych uwarunkowań geologicznych i geomorfologicznych, odpowiedzialnych również za specyficzne warunki siedliskowe. Cechą charakterystyczną tego obszaru jest dostępność zarówno szerokich i urozmaiconych perspektyw krajobrazowych (wapienne skałki stanowią dominanty krajobrazowe), obrazujących geomorfologiczne zróżnicowanie obszaru platformy węglanowej poddanej silnym procesom erozyjnym, jak również krótkich perspektyw dostępnych z wapiennych dominant lub z powierzchni terenu obrazujących niezwykle urozmaicone formy pojedynczych ostańców lub ich grup i powiązane z nimi zbiorowiska łąk i zadrzewień. W wyniku realizacji zapisów studium wartości te i ich dostępność zostaną niewątpliwie ograniczone, a wartość przyrodniczo – krajobrazowa obszaru wyraźnie pomniejszona.

Przywołana ustawa, stanowi nowelizację szeregu obowiązujących ustaw, których wspólnym mianownikiem jest ochrona obszarów odznaczających się krajobrazami cennymi pod względem przyrodniczym i kulturowym. Ochrona krajobrazu realizowana jest przede wszystkim poprzez instrumenty prawne właściwe planowaniu przestrzennemu (tj. studium, mpzp, wz, ulicp), z wykorzystaniem instrumentów prawnych właściwych ustawie o ochronie przyrody (tj. wybranych form ochrony przyrody o jakich mowa w art. 6 tej ustawy.). Bez wątpienia ochrona krajobrazu stanowi jedną z podstawowych zasad ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (zgodnie z którą w planowaniu uwzględnia się zwłaszcza walory architektoniczne i krajobrazowe), jak i ustawy o ochronie przyrody (zgodnie z którym przeznaczenie i sposób zagospodarowania terenu powinny w jak największym stopniu zapewniać zachowanie jego walorów krajobrazowych). Analizując przywołane akty prawne należy dojść do wniosku, że planując przestrzeń należy zawsze dążyć do ochrony (zachowania) walorów krajobrazowych i uwzględniać je w procedurze zmierzającej do uchwalenia studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy lub miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego albo wydania decyzji o warunkach zabudowy lub decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego. Tereny rolne, a już w szczególności te zlokalizowane w granicach parku krajobrazowego, powinny pełnić rolę terenów otwartych, wolnych od zabudowy, przeznaczonych jako grunty rolne, użytki zielone, zadrzewienia i zakrzewienia, ewentualnie sady. Tereny rolne wraz z miedzami i porastającymi je zadrzewieniami i zakrzewieniami śródpolnymi stanowią bez wątpienia ostoję różnorodności biologicznej (a same zadrzewienia spełniają liczne funkcje: mikroklimatyczne, ochronne, biocenotyczne, produkcyjne itd.).

Organy administracji posiadające władztwo planistyczne związane są tą zasadą (zasadą ochrony krajobrazu) w analogicznym stopniu, jak innymi celami planowania i zagospodarowania przestrzennego (m.in. wymaganiami ochrony środowiska, wymaganiami ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, wymaganiami ochrony zdrowia czy prawem własności) oraz ochrony przyrody (m.in. utrzymanie procesów ekologicznych i stabilności ekosystemów czy zachowanie różnorodności biologicznej).

Z uwagi na powyższe, wątpliwości tutaj. Dyrekcji budzi także zapis w Studium dopuszczający rozszerzenie zasięgu terenów budowlanych nie większe niż 30 m od zasięgu poszczególnych terenów M1, MU, U, US, ZC, Z, ZN, W, K, T, G, E, R, ZL, ZL1, M2 oraz ZR wyznaczonych w Studium Zdaniem tutaj. Dyrekcji zapis ten może prowadzić do dalszego rozpraszania zabudowy i zaburzenia *ładu przestrzennego* na

omawianym terenie i w tak ogólnym zapisie i w proponowanej wielkości nie ma racjonalnego wytłumaczenia. W skrajnym przypadku może doprowadzić do poszerzenia większości lub nawet wszystkich terenów inwestycyjnych o kolejne dziesiątki hektarów, co będzie prowadzić do nowej sytuacji przestrzennej, która *facto* nie jest objęta rzetelną oceną wpływu na środowisko przyrodnicze obszarów chronionych.

Jednocześnie odnosząc się do ustaleń studium, zwraca się uwagę na zapisy określające maksymalną wysokość zabudowy. Zdaniem tut. Dyrekcji zabudowa na terenie Parku Krajobrazowego „Dolina Krakowskie” nie powinna przekraczać 9 m (jak to zostało przyjęte w obowiązujących lub projektowanych planach ochrony dla innych Parków Krajobrazowych tworzących tzw. „Parki Jurajskie” oraz akceptowane przez inne gminy).

Biorąc powyższe pod uwagę, stwierdzono, że przedłożony projekt studium będzie zagrożeniem dla wartościom przyrodniczym Parku Krajobrazowego Dolinki Krakowskie, a realizacja jego ustaleń spowoduje naruszenie zakazów obowiązujących w granicach tego Parku, w tym zakazu likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych. Ponadto ustalenia Studium mogą mieć negatywny wpływ na przedmioty ochrony rezerwatu przyrody „Dolina Szklarki” i obszar Natura 2000 Dolinki Jurajskie PLH120005.

Pozytywne uzgodnienie w zakresie ochrony przyrody i krajobrazu uwarunkowane jest spełnieniem następujących warunków:

1. Należy zrezygnować z wyznaczania nowych terenów zabudowy, co najmniej wskazanych w załączniku do niniejszego pisma.
2. Należy w ustaleniach Studium wprowadzić zapis dopuszczający maksymalną wysokość zabudowy w terenach zlokalizowanych w granicach Parku Krajobrazowego Dolinki Krakowskie do 9 m.
3. Należy dokonać zmiany zapisu dopuszczającego możliwość rozszerzenia zasięgu terenów budowlanych nie większe niż 30 m od zasięgu poszczególnych terenów oznaczonych symbolami: M, MU, U, US, ZC, Z, ZN, W, K, T, G, E, R, ZL, ZL1, M2 oraz ZR (rezygnacja z zapisu lub znaczenie ograniczenie wskazanej wartości)

Na podstawie art. 13 ust. 3a, art. 16 ust. 7 oraz art. 30 ust. 3, ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, projekt studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego w części dotyczącej rezerwatu przyrody i jego otuliny, obszaru parku krajobrazowego i jego otuliny oraz obszaru istniejącego i projektowanego obszaru Natura 2000 wymaga uzgodnienia z właściwym miejscowo regionalnym dyrektorem ochrony środowiska.

Na podstawie art. 3 ust. 1 przywołanej powyżej ustawy cele powyższe są realizowane m.in. przez uwzględnianie wymagań ochrony przyrody w programach ochrony środowiska przyjmowanych przez organy jednostek samorządu terytorialnego, strategiach rozwoju gmin, studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz w działalności gospodarczej i inwestycyjnej.

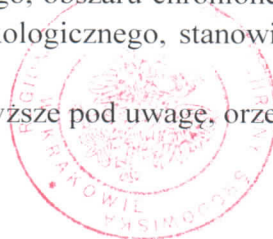
Zgodnie z zapisami art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się wymagania ładów przestrzennego, walory architektoniczne i krajobrazowe oraz wymagania ochrony środowiska.

Na podstawie art. 72 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 2, poz. 150, z późniejszymi zmianami) w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego zapewniane są warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę zasobami środowiska, w szczególności przez zapewnianie kompleksowego rozwiązania problemów zabudowy miast i wsi z szczególnym uwzględnieniem urządzania i kształtowania terenów zieleni oraz zapewniania ochrony

walorów krajobrazowych środowiska i warunków klimatycznych. Przy przeznaczaniu terenów na poszczególne cele oraz przy określaniu zadań związanych z ich zagospodarowaniem w strukturze wykorzystania terenu, ustala się proporcje pozwalające na zachowanie lub przywrócenie na nich równowagi przyrodniczej i prawidłowych warunków życia.

Na podstawie art. 73 tej ustawy w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego oraz w decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu uwzględnia się ograniczenia wynikające z ustanowienia w trybie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody parku narodowego, rezerwatu przyrody, parku krajobrazowego, obszaru chronionego krajobrazu, obszaru Natura 2000, zespołu przyrodniczo-krajobrazowego, użytku ekologicznego, stanowiska dokumentacyjnego, pomników przyrody oraz ich otulin.

Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono jak w sentencji.

Zastępca Regionalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska w Krakowie
Regionalny Konserwator Przyrody

dr Bożena Kotońska

Otrzymują:

1. Urząd Gminy Jerzmanowice - Przegonia
2. OP. a/a

Do wiadomości:

1. Zespół Parków Krajobrazowych Województwa Małopolskiego – O/Kraków
2. Ojcowski Park Narodowy

Załącznik nr 1 do pisma znak: *087.G0.1.20.2014.2014.66/Pos*
z dnia: *18.07.2014.*

tereny wskazane do rezygnacji z zainwestowania

Zastępca Regionalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska w Krakowie
Regionalny Konserwator Przyrody
Bożena Kotowska